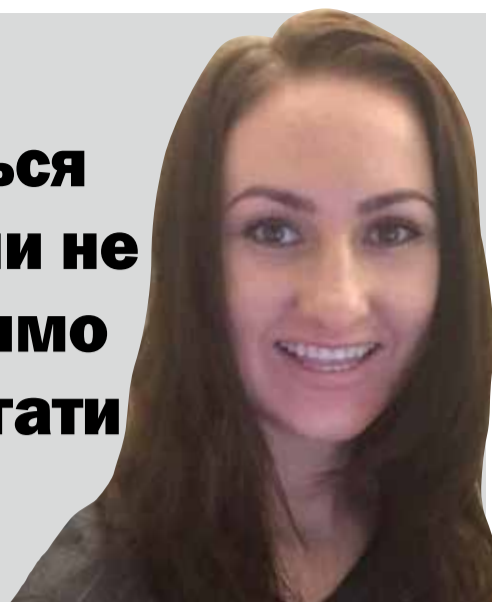

Файні новини

Випуск №13 www.finenews.info серпень-вересень 2015

Поки не
скінчиться
війна, ми не
припинимо
допомагати

Стор. 5 ▶

Скрізь — наші люди

Російська пропаганда полюбляє приказку про те, що "українців фінансує Держдеп США або Європа". І це, можливо, єдина правда, яку кажуть у російських теленовинах. Для багатьох громадських організацій та благодійних фондів України вже майже природно одразу створювати валютні рахунки, приймати пакунки з Польщі, Німеччини, Голландії, Канади. Українські волонтери навчилися співпрацювати з "закордонном". В АТО зараз вірно служать десятки, якщо не сотні, автомобілей, пригнаних волонтерами із закордону. Поранених у шпиталях оперують завдяки іноземному обладнанню. Ліки та бронезилети, взуття та засоби зв'язку — українцям допомагає майже весь світ. Звісно, бойового духу ніде не купиш, але все інше — так. Із зовнішнього світу до нас ідуть грошові перекази, листівки, пакунки та побажання перемоги.

Харківський благодійний фонд "Мир і порядок" теж активно співпрацює з іноземними партнерами. Одним з перших друзів фонду за кордоном стали латвійці — подружжя Наталі та Макси-

ма. Тоді ще міжнародні перекази для організації були "в новинку", але Наталя та Максим знаходили способи передати гроші до України. На вислані ними кошти було придбано 500 пар взуття для 92-ї ОМБр, 79 спальників, що розподілили поміж пілотів повітряної евакуації, конвоїрів, які перевозять в зону АТО паливо, ліки та їжу, бійців батальону ім. Кульчицького та спецзагонів Національної гвардії. Наступні перекази з Латвії дали можливість придбати медикаменти для військових шпиталів та пристрій для спиць зовнішньої фіксації — ними з вдячністю користуються травматологи Харківського шпиталю. Загалом, з Риги до фонду прийшло більше 120 000 грн (за старим курсом євро).

У цього подружжя зв'язки з Україною має лише Наталя — вона вчилась у Києві, досі іноді приїжджає до української столиці. У Латвії Наталя з чоловіком улаштували своєрідний "клуб друзів України", до якого залучили знайомих та колег, ба навіть керівництво фірми, де працює Максим.

Однією з іноземних організацій, з якими довелося співпрацювати фонду "Мир і порядок", стали

благодійники з Нюрнберга, який є містом-побратимом Харкова. У Німеччині фонд закупив медичні меблі, але пошук найкращої пропозиції та переговори з постачальниками взяли на себе німецькі партнери: координатор Товариства побратимства Харків-Нюрнберг Ант'є Ремпе та голова Фонду робітничої благодійності, голова муніципалітету одного з передмість Нюрнберга Фріц Кербер. Харківські лікарні, де лікуються поранені в АТО військові, отримали 26 ортопедичних ліжок, 27 матраців та 18 медичних тумбочок. Згодом контакти з цим містом продовжились — у найхолодніші дні січня "Українці Нюрнберга" передали для бійців у чотирьох великих посилках такі необхідні їм речі: теплі рукавиці, шкарпетки, зимове взуття, термобілизну.

"З Товариством побратимства та його командою я знайомий дуже давно, ми неодноразово співпрацювали у різних проектах ще з 1990-х років. Вони багато роблять для зміцнення партнерських стосунків між нашими містами та країнами. Загалом, вони — великі гуманісти, що направляють усі свої зусилля на загальнолюдські проблеми та цінності", — розповідає співзасновник та

член правління БФ "Мир і порядок" Сергій Політучий, який був куратором цього проекту.

Але друзями фонду стають не тільки організації. Пересічні мешканці європейських країн теж переймаються долею України. Тим більше, якщо Україна — їхня Батьківщина. Один з них — Родіон Абрамичев. Він нещодавно переїхав до польського Вроцлава, раніше мешкав у Харкові, був "колесами" фонду. Зараз продовжує волонтерську справу з-за кордону.

"У Вроцлаві багато українців, патріотів, багато хто передає кошти благодійним організаціям. Наприклад, один "айтішник", колишній харків'янин, зібрав серед своїх колег гроші на автомобіль та запчастини для військових, а я купив авто і перегнав в Україну. Зараз шукаю резину на "Хаммер". Допомогаємо, чим можемо", — розповідає Родіон.

Один з найдавніших й найпостійніших спонсорів фонду — Сергій Яровий, українець, що живе у Фінляндії. Майже з моменту заснування організації Сергій регулярно відправляє на рахунок фонду декілька десятків.

продовження на стор. 4 ▶

УКРАЇНА НЕ САМОТНЯ

Бельгія: і один у полі воїн, якщо любити Україну!

Чудова історія однієї українки, яка вирішила сама-одна поїхати Генеральне консульство Росії у Антверпені, тримаючи плакат із написом «Проти євроазійської імперії Путіна and Co...» Що відповів їй консул та як відреагували поліцейські і перехожі?

Стор. 6 ▶

ПРАВОВИЙ ЛІКБЕЗ

Дорогі захисники Вітчизни! Ці законодавчі зміни — для вас

Маємо вам дещо розповісти про нові зміни в законодавстві, які стосуються безпосередньо вас. Отже, які літні сюрпризи підготувала вам Верховна Рада?

Стор. 7 ▶

УКРАЇНА НЕ САМОТНЯ

«Я не могла стояти осторонь від горя, що спіткало Україну!»

Наша землячка-волонтерка з Італії забажала сама відвести гостинці бійцям на передову.

Стор. 6 ▶

Від засновника

Шановні читачі!

Я знову маю можливість звернутися до вас!

І це вже файно. Так само, як і те, що ми зупинили розповзання сепаратизму по Україні. Минули страшні часи, коли агресор мав перевагу над нами. Тепер передумови до перемоги – у наших руках. Адже Україна зі своєю трагедією не залишилася наодинці. Багато країн світу допомагали, допомагають та будуть допомагати українцям.

Ось чому сьогоднішній випуск газети присвячений темі: «Весь світ допомагає захисникам України».

Наша Батьківщина далеко не самотня у протистоянні з агресором, світ не кинув нас напризволяще.

Шановні захисники, ваша ратна праця не марна, люди різних країн світу (як прості громадяни, так і високопосадовці) зберегли й адекватне розуміння нинішньої ситуації, і людяність, і готовність до підтримки й допомоги. Про що свідчать їхні реальні вчинки (ви ознайомитеся з цим матеріалом на шпальтах газети).

Незабутнім стало і цьогорічне святкування Дня Незалежності України. Занадто багато тривожних подій відбулося за останній рік, однак єдність народу нашої країни у черговий раз довела торжество правди і добра над злом, непереможність гордого українського духу, залишеного нам у спадок славними предками. Наша держава отримала привітання з усіх куточків світу. Так, знаменита скульптура Пікассо в Чикаго в День Незалежності України засяяла кольорами українського прапора. У Бразилії відому скульптуру Христа-Спасителя освітили жовто-блакитними вогнями. А як чудово лунав Гімн України на Таймс-Сквері! А головне – скільки відеопривітань отримали українці від мешканців іноземних країн! Тижня не вистачить, аби їх передивитися. І всі бажали Україні миру та перемоги, дякували вам, наші захисники! Бо ви зараз обороняєте не тільки Україну, а й увесь цивілізований світ!..

Цей наш випуск – нестандартний за тематикою. Тому його підготовка і зайняла стільки часу. Багато проблем виникло в редакційній команді за цей період. Нам довелося зіткнутися із перешкодами, яких ми й не очікували. Але попри негаразди, попри хвороби, ви маєте змогу читати цей особливий випуск. І команда «Файні новини» щаслива з того, що впоралася з роботою. Упевнені, що й ви з таким самим успіхом долатимете фронтові труднощі й небезпеки.

Бережіть себе!

Щиро ваш,
Микола Шваб

ШВАБОВА КОПА

Вас вітає підрубрика «Швабова копа». Тут ми постаралися зібрати до купи шістдесят найголовніших і найпомітніших позитивних новин за останні кілька тижнів. Запрошуємо до їх перегляду й бажаємо отримати від того бодай невеличке задоволення й душевний відпочинок.

- 1 В Одесу приїхали 100 військових «Хаммерів» із США.
- 2 Литва знову прийняла на реабілітацію бійців АТО.
- 3 США передали Україні військово-польовий шпиталь на 3 тисячі пацієнтів.
- 4 Українська діаспора США передала дніпропетровським лікарням (шпиталям) обладнання на 680 тисяч доларів..
- 5 У Чикаго зіпили 10 тисяч вареників для українських військових.
- 6 У Вашингтон на лікування привезли українських бійців.
- 7 Німеччина прийняла на лікування 61 пораненого українця та на відпочинок - 60 дітей-переселенців.
- 8 Міноборони Польщі, Литви та України підписали угоду про створення спільної бригади.
- 9 Ізраїль допоможе Україні створити реабілітаційні центри для постраждалих від бойових дій.
- 10 Уряд Канади передав для ЗСУ мобільний військовий шпиталь.
- 11 Українські десантники отримали від США сучасний польовий шпиталь.
- 12 21-річний африканець збирає гроші для бійців АТО.
- 13 Литва готуватиме українських військових до ведення бойових дій у міських умовах.
- 14 Програмістка з України кинула престижну роботу та життя в США, щоб працювати у команді Саакашвілі.
- 15 Міноборони: Японія дасть Україні 5 мільйонів доларів на меддопомогу.
- 16 ООН виділить 800 тисяч доларів для переселенців на Дніпропетровщині.
- 17 США нададуть 62 мільйони доларів жертвам війни в Україні.
- 18 Європейський банк дасть Одесі 8 мільйонів євро на нові тролейбуси.
- 19 США дадуть Україні 500 мільйонів доларів на тренування нацгвардійців.
- 20 Євросоюз надав Україні 8,55 мільйонів євро на підтримку управління кордонами.
- 21 Німеччина виділить Україні 96 мільйонів євро для ДСНС та переселенців.
- 22 Поляки дали 230 тисяч євро на ліки для переселенців Дніпропетровщини.
- 23 Дочка Немцова витратить 700 тисяч доларів на допомогу переселенцям Донбасу та сім'ям Небесної сотні.
- 24 «Завдяки їм ми живемо у вільній країні»: Джемільєв передав сім'ям Небесної сотні 100 тисяч євро.
- 25 Український мед іде в ЄС понад квоту.
- 26 У Китаї вийде «Кобзар» Шевченка з ілюстраціями місцевих художників.
- 27 Український авіаційний завод отримав сертифікацію НАТО.
- 28 Маленька українка перемогла у Міжнародному конкурсі та пожертувала свою премію дітям із зони АТО.
- 29 Американська компанія Netflix покаже документальний фільм про Майдан «Зима у вогні».

- 30 Школяр із Дніпропетровська потрапив до списку найкращих молодих науковців світу.
- 31 Чотири українські команди потрапили до десятки найкращих IT-компаній світу.
- 32 Ізраїль виробляє 50% хліба з українського борошна.
- 33 Українка перемогла на всесвітньому конкурсі краси серед нечучючих.
- 34 Туфлі-вишиванки від української майстрині підкорили серця модниць по всьому світу.
- 35 Лейтенант ЗСУ Анастасія Дем'янова створила пересувний фронтовий кінотеатр.
- 36 Волонтери подарували запорізьким артилеристам лазню на колесах.
- 37 Сестра Ротару: «Соня допомагала АТО грошима, а ми віддали свою «Ниву» та 120 банок варення».
- 38 У Херсоні створили й випробували мобільний блокпост для бійців АТО.
- 39 З початку року Львівський бронетанковий завод передав у зону АТО більше 100 танків.
- 40 Вакарчук подарував фронтовикам новітній «рентген» і флешки з новою піснею.
- 41 В Україні розробили новий міномет «Верба».
- 42 На Дніпропетровщині відкрили школу програмування для бійців АТО.
- 43 На період АТО військові звільняються від сплати відсотків за кредитами.
- 44 У Тернополі виготовляють патріотичні чаї та екороби, щоб зібрати кошти на армію.
- 45 Мирні жителі містечка на Донбасі влаштували концерт для воїнів АТО.
- 46 Бійців АТО безкоштовно пускатимуть на матчі «Карпат».
- 47 Литовська художниця присвятила картини українським прикордонникам.
- 48 Ештон Катчер інвестував півтора мільйони доларів в український стартап.
- 49 Поети з Німеччини, Швейцарії та Австрії приїдуть на фестиваль в Україну.
- 50 Саакашвілі повернув одеситам найкращий пляж міста, привласнений київським мільярдером.
- 51 В Житомирській області відкрили роботизовану молочну ферму.
- 52 Українські літаки будуватимуть за допомогою 3D-технологій.
- 53 В Україні будують завод із виробництва органічних сонячних батарей. Замовлення розписані на 4 роки.
- 54 В Україні вперше за 23 місяці зафіксували дефляцію.
- 55 Курсант-нацгвардієць здобув золоту нагороду Кубку світу з козацького двобою.
- 56 Українки вирвали у росіянок «золото» чемпіонату Європи з кульової стрільби.
- 57 Українські лучниці здобули «золото» у світовій першості.
- 58 Українка Ганна Різатдінова «поцупила золото» з-під носа росіянки в художній гімнастиці.
- 59 Ціна нафти продовжує рекордне падіння.
- 60 Сайту «Файні новини» виповнився 1 рік.

Допомога українській армії від СКУ

Як повідомляє «Радіо Свобода», Світовий конгрес українців може реально допомогти Україні. Головне – переконати Захід, що Україна, захищаючи свою територіальну цілісність, фактично стримує наступ російської агресії на захід Європи.

Українська діаспора вже надіслала і вручила військовим 13 тисяч аптечек, витративши на це понад мільйон доларів. Кожна аптечка коштує 100 доларів.

Учасники Світового конгресу українців також усвідомлюють, що військовим українців необхідна допомога в тактичній медицині.

Тому вони розглядають додаткові проекти, наприклад, створення реабілітаційного центру в Україні.

Крім того, наші земляки активно заохочують Захід до запровадження нових санкцій проти РФ. Передано чергові заклики до урядів великих держав щодо на-

дання Україні летальної зброї. І зараз зростає кількість конгресменів та сенаторів США, які вже публічно заявляють, що таку зброю треба надати.

Про це повідомив «Радіо Свобода» президент Світового конгресу українців Євген Чолій.

Джерело: www.radiosvoboda.org

Українські спортсмени допомагають воїнам АТО

Як повідомляє сайт «Еспресо TV», українські спортсмени вже цілий рік продають свої трофеї та одяг для того, аби передати кошти бійцям, що воюють на Сході країни. Крім того, багато з них за власні кошти купують воякам на передовій необхідні речі та приладдя.

Беззаперечним лідером у цій справі є футболіст збірної України та «Дніпра» Роман Зозуля. Він на власні кошти відремонтував військовий госпіталь у Дніпропетровську. Також продав свою футболку за 33,5 тисяч гривень і віддав гроші десантникам.

Крім того, Зозуля створив благодійний фонд «Народна армія», який отримав гуманітарну допомогу з Угорщини. Це ліжка, матраци, ковдри, подушки, а також продукти, які відправляють до госпіталів. Наприклад, таку допомогу отримав Красноармійський госпіталь. Саме туди спрямовують поранених бійців з передової і надають їм першу медичну допомогу, а також пораненим роблять термінові операції.

Роман Зозуля залучає також і своїх колег до збору коштів для армії. Так, він запустив флеш-моб «Я допомагаю українській армії». Суть естафети: кожен, хто її приймає, повинен перерахувати 1000 гривень благодійному фонду «Народна армія». Першими відгукнулися Ян Лаштуква, Євген Шахов, Володимир Польовий, Сергій Кравченко, Станіслав Богуш, Віталій Мандзюк, Сергій Політило, Роман Безус, Артем Федецький. Щодня кількість охочих зростає в геометричній прогресії.

Треба сказати, що інші спортсмени також долучаються до збору коштів на потреби воїнів АТО. Андрій Ярмоленко пожертвував футболку, в якій грав у матчі відбору Євро-2016 «Україна – Люксембург». Її продали за 3 тисячі доларів.

Екс-гравець київського «Динамо» та збірної України Артем Мілевський передав футболку свого нового клубу «Хайдук» з автографом на аукціон для підтримки української армії.

А першою, хто розлучився зі своїм спортивним трофеем, стала дворазова чемпіонка світу з художньої гімнастики Наталія Годунко. Вона продала на аукціоні свою першу в кар'єрі золоту медаль, здобуту в командному заліку на Чемпіонаті світу-2001. Виручені 100100 грн

Наталія віддала на потреби української армії.

Долучилася до збору коштів для військових і триразова чемпіонка Європи і дворазова чемпіонка світу з професійного боксу Аліна Шатерникова. Вона виставила на продаж свій чемпіонський пояс за версією GBU для благодійного аукціону на підтримку української армії.

Чемпіон IBF, IBO, WBO і WBA Володимир Кличко передав боксерські рукавички з автографом на аукціон, а виручені кошти пішли на потреби української армії. Раніше брати Клички закупили 2000 армійських аптечек для бійців української армії на \$200 тис. Так само бійцям 12-го київського батальйону будуть передані шість радіостанцій КХ-діапазону. Олімпійський чемпіон Олександр Усик теж виставив на аукціон свої рукавички з автографом, а також срібну медаль за друге командне місце у третьому сезоні World Series Boxing.

Український тенісист Сергій Стаховський продав на аукціоні свою ракетку з автографом. Гроші від її продажу віддали українській армії. Також, повертаючись із турніру у США, Сергій віз в Україну 8 бронезилетів, балаклави та іншу амуніцію.

Спочатку наші митники не хотіли пропускати все це, та зрештою питання вирішили позитивно.

Перша в історії олімпійська чемпіонка з вільної боротьби Ірина Мерлені виставила на аукціон золоту медаль і кубок, здобуті на міжнародному турнірі «Чорне море».

Сестри-шахістки Марія та Ганна Музичук підписали три шахові дошки, щоб волонтери продали їх на благодійному аукціоні, а гроші надіслали бійцям на передову.

Найкращий молодий гонщик «Тур де Франс-2005» Ярослав Попович виставив на благодійні торги один зі своїх найбільш пам'ятних трофеїв – приз, який йому вручили за перемогу на етапі Кубка світу-2001. Також Яро-слав віддав на продаж ще дві футболки команд, за які він виступав, – колишньої американської «Discovery Channel» і нинішньої бельгійської Trek Factory Racing.

Не залишився байдужим і чемпіон світу на 50-метрівці брасом Олег Лісогор. Він пожертвував свою золоту медаль, здобуту з рекордом планети на Кубку світу-2002 у Шанхаї. Виручені гроші планують витратити на закупівлю реанімобіля для українських бійців.

Джерело: www.espreso.tv

Українським бійцям – від ізраїльських хасидів

Паломники-хасиди, які приїхали до міста Умань Черкаської області на своє щорічне національне свято, перерахували 300 тисяч гривень на потреби української армії. Як повідомили кореспонденту УНІАН в Уманській міськраді, кошти перераховано на цільовий рахунок виконкому тутешньої міськради й буде витрачено на допомогу уманським бійцям.

Як раніше повідомляв УНІАН, до Умані цього разу прибуло майже 12 тисяч паломників-хасидів.

На святкування єврейського нового року Рош-га-Шана цієї осені до Умані очікується приїзд близько 27-ми тисяч паломників із 24-х країн світу, переважно з Ізраїлю та США.

Про це на своїй сторінці у Facebook повідомив виконавач обов'язків голови Уманської міської ради Олександр Цебрій.

«Хочу щиро подякувати представникам паломників-хасидів за зроблений ними істотний внесок на цільовий рахунок при виконавчому комітеті міської ради для

допомоги нашим військовослужбовцям, які зараз у зоні АТО захищають суверенітет і цілісність Української держави», – написав очільник міста.

Нагадаємо: прихильники хасидизму збираються в Умані щороку – аби відзначити своє новорічне свято. Цього разу вони поділилися з уманцями не тільки позитивними емоціями й веселим, святковим настроєм, але й суттєвою грошовою допомогою, адаптувавши свої звичаї під вимоги воєнного часу.

Джерело: УНІАН

Чехія: Калуські волонтери отримали допомогу для АТО

Громадський координаційний центр Калущини отримав чергову допомогу від українців із Чехії. Цього разу вони передали продукти, аптечки, взуття. «Надзвичайно низький уклін за продукти та речі, аптечки, взуття друзям з Чехії: Івані Стречковій, Крістіні Коут-

ській, Габріелі Комберцовій, Марії Андейченко та нашим постійним волонтерам Іринці Мудрій, Василю Юрківу та Володимир Мордуху! Дай Боже Вам здоров'я і всіх благ!», – написали організатори центру на своїй сторінці у Facebook.

Джерело: www.ukrinform.ua

Відтепер – дійсно брати по крові

Мабуть, важко знайти тих, хто голосніше й відвертіше виявляє свій патріотизм, аніж футболні фанати. Приємно дізнаватися, що їхні вияви патріотичних почуттів не обмежуються самими лише «кричалками» на стадіонах. Протягом цієї війни було чимало випадків, коли фанатські спільноти надавали чималу допомогу українським військовикам – і грошима, й необхідними речами, – ставали чи не найголовнішими осередками патріотизму в тих містах, що, здавалося, були приречені на «створення» сепаратистських «республік», і, відстоюючи честь, гідність і безпеку своїх малих батьківщин, робили чималий внесок у збереження цілісності великої Батьківщини – України.

І вже зовсім радісно чути про справжню міжфанатську дружбу, підкріплену корисною справою. Недавно під час матчу між збірними України й Білорусі у Львові вболівальники наших спортивних супротивників виявили бажання надати поміч

українській армії, здавши кров для поранених.

– Я радий, що маю змогу й бажання зробити хоча б трохи корисного для України, – розповів у прямому ефірі один із білоруських гостей.

– Це – наша спільна, українсько-білоруська акція. Звичайно, зробили ми не так уже й багато. Проте допомагаємо, хто чим може, – додала представниця фан-клубу української збірної...

Самі собою згадуються рядки з вірша про дружбу між спортивними суперниками: «Мій любий вороже! Мій друже ненависний! З тобою разом – хоч на гру, хоч в бій!»... Так, вони можуть бути зятими супротивниками, сидячи на трибунах під час матчу. Проте, коли потребуємо допомоги товариш по спільному захопленню, надають її, не вагаючись. А коли країна твого друга по хобі потерпає від війни, то й поготів поквапишся на порятунков. Керуючись і принципами спортивної честі, й законами людяності.

Джерело: «Радіо Свобода»

Фінансова та гуманітарна допомога Заходу Україні

Сайт ipress.ua повідомляє, що США виділили \$62 мільйона жертвам війни в Україні. Це вже не перша допомога з Америки.

Цього разу Сполучені Штати Америки допомогатимуть створювати логістичні центри. Про це розповів посол США Джеффри Пайетт на брифінгу в Краматорську, говорячи про підтримку і створення гуманітарно-логістичних центрів вздовж лінії зіткнення.

«Сполучені Штати вже виділили \$62 мільйона гуманітарної допомоги для жертв війни, яку веде Росія. Але я ще очікую, що наші технічні експерти співпрацюватимуть з владою області, щоб якомога швидше реалізувати ініціативу у створенні логістичних

центрів», – відзначив посол. Нагадаємо, що для військових шпиталів України українці зі Сполучених Штатів Америки передали 20 тонн рису. До покупки продуктів долучились і пересічні американці.

Крім того, раніше представник держдепу США Марко Тонер повідомив, що восени 2015 американські військові інструктори планують приступити до реалізації програми з підготовки військовослужбовців української армії.

Також Європейський Союз може виділити до 75 млн євро на підтримку реформи державної служби, якщо уряд і парламент вчасно приймуть відповідні документи.

Джерело: www.ipress.ua

Бійцям з Волині допомагають німецькі волонтери

Як повідомляє сайт «Новини Волині», волонтери з Німеччини передали кошти на ремонт бойового літака Т-4 для волинських бійців. Матеріальну допомогу зібрали українці, які зараз мешкають у Німеччині. «Дякуємо нашим побра-

тимами, що живуть у Німеччині і при цьому не забувають про своє коріння, а ще більше переживають за майбутнє України», – пише Андрій Попик на сторінці «Автомайдану України» (Луцьк) у Facebook.

Джерело: www.volynnews.com

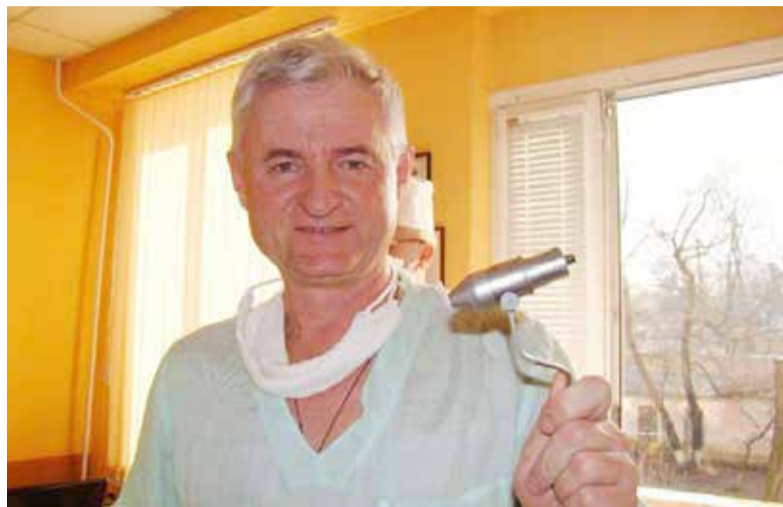
Скрізь — наші люди

▶ продовження

Ще одна наша однодумниця за кордоном — Олександра Саєнко. Вона мешкає у Австрії та активно займається волонтерством у фонді "Україна XXI". Минулого року завдяки їй фонд "Мир і порядок" придбав по тепловізору для 92-ї та 93-ї бригад. Наймасштабніший із діючих проектів Олександри в Австрії — відпочинок для дітей, батьки яких служать, або служили в АТО, дітей лікарів військового госпітала. Коли цей номер готувався до друку, сто школярів уже відбули до Австрії. Тут на них чекають екскурсії, походи та святкування Дня Незалежності України на берегах Дунаю разом із тамтешніми українцями. Наступна зміна дітей поїде до Австрії вже на осінніх канікулах.

"У цілому, намагаємось допомогти не просто сім'ям, які безвинно постраждали, а тим, хто насправді заслужили на такий невеличкий подарунок", — каже Олександра, сама — багатодітна матуся.

Австрійські канікули стали можливі завдяки голові фонду "Україна XXI", співзасновнику БФ "Мир і порядок" Всеволоду Кожем'яко та допомозі відомої волонтерської групи Help Army, з якою "Мир і порядок" давно співпрацює.

А ще Олександра з іншими жінками закуповує в Австрії та передає в Україну одяг для дітей військових, що загинули в АТО.

"Отримуємо заявку від волонтерів з ім'ям, віком дитини, розмірами. Збираємо пакунок, відправляємо приватним перевізником до Львова, а далі — "Новою поштою". В обласному центрі волонтер приймає пакунок та відвозить його дітям. Дуже часто це — сільська місцевість. Тут ми всі об'єдналися як приватні особи. Така вийшла жіноча мережа, усі — матусі", — розповідає Олександра.

Загалом, у фонді вважають співробітництво і дружбу з іноземними організаціями та волонтерами однією з найважливіших сторін своєї діяльності.

"Цінність цих стосунків через кордони не стільки в матеріальних речах, коштах, сучасному обладнанні, можливостях для лікування, хоча і в ньому теж. Але найважливіше — це відчуття, що ми в Україні — не самі, що у світі багато людей, які готові допомогти нам. І це тільки один фонд "Мир і порядок". Уявляєте, якщо поррахувати усі зв'язки зі світом усіх українських волонтерів — це сила-силенна", — говорить виконавчий директор фонду Марія Андреас.

Василь Попов

Поляки, що пишаються українським корінням

Допомога з Польщі заслуговує на окрему повагу. Наприклад, 15 червня, двадцять вантажівок гуманітарної допомоги для найбільш постраждалих від воєнних дій на Сході України вирушили з Варшави. Гуманітарна допомога була організована спільно МЗС Польщі, Державною протипожежною службою, а також неурядовими організаціями - Польським Червоним Хрестом, Карітасом Польщі, фондом «Польський центр міжнародної допомоги». МЗС Польщі повідомляє, що гуманітарний вантаж складається в основному з продовольчих продуктів, гігієнічної продукції, у тому числі дитячих наборів, шкільного приладдя, спальних мішків, ковдр і складних ліжок,

а також перев'язувальних матеріалів і найнеобхідніших ліків.

Багато людей в особистому порядку робить все можливе, щоб допомогти солдатам. Так, Володимир Берестовський, українець, який живе у Польщі, займаючись медичним бізнесом, з початку Євромайдану возив гуманітарку. Його вразила стійкість людей на 20-градусному морозі та кількість загиблих на Майдані. Всі його близькі та знайомі намагаються надавати йому посильну допомогу. У США допомагає йому Анна Молчанова, а у Львові - Юрій Руф. Необхідні гроші Володимир не збирає (наприклад на закупівлю ліків), а, як правило, бере з прибутку фірми. Також проводяться аукціони, кошти з яких ідуть на закупівлю Celox.

Володимир зазначив, що Україна змінюється. Позитивний приклад - при перетині кордону митники перестали брати хабарі. Крім організації гуманітарної допомоги, він часто бере участь у мітингах перед посольством РФ.

Головне побажання: «Повернутися живими і скоріше! Не звертати увагу на правлячу верхівку. Бійці воюють за Україну, сім'ї та свою землю. Назад дороги немає. Разом ми - сила! Це наша спільна справа! Найголовніше, щоб ті, хто «на передку», знали, що українці, розсіяні по всьому світу, не бездіють. Ми пишаємось Майданом і нашою армією, добровольцями і справжніми патріотами!»

Микола Шваб

Українські греки не залишать Україну в біді

Спроби волонтерства розпочалися ще з часів Майдану. Зокрема, зібрали громадою української греко-католицької церкви Св. Тріади в Афінах 1500 євро на протез для Олександри (прізвище може сплутати) — першу жертву Майдану, якому шумовою гранатою відірвало кисть руки.

Свою діяльність волонтерська спільнота розпочала у жовтні 2014 року, першою була допомога для ДУК Правого Сектора в Пискачах, після цього вже zorganizували 16 відправок допомоги на фронт. Серед підрозділів були 80, 26, 72, 24, 55 бригади, добровольчі батальйони «Київська Русь» ОУН, ДУК, 29 блокпост на Бахмутській трасі і 14 блокпост мікрорайону Західний Маріуполь. Крім до-

помоги фронту, допомагаємо і тилу, висилаємо б/в одяг для переселенців, сімей учасників АТО, матеріал для плетіння маскувальних сіток. Співпрацюємо з «Центром допомоги сім'ям учасників АТО» (Львів), благодійним фондом «Колиска Миру».

Такі ж самі спроби були і в інших членів спільноти, між друзями, знайомими. У жовтні ці спроби злилися в одне ціле. Активно використовуємо соцмережі для поширення інформації, є сторінки на ФБ та ОК.

Також регулярно власним коштом нашого волонтерського ядра-активу друкуємо листівки, у яких повідомляємо про збір коштів і даємо звіт про попередні збори. Звітуємо на сторінці у ФБ про наші щоденні успіхи.

Наш зошит, у якому ми ведемо облік зборів коштів, навіть просила для музею його співробітниця Ольга Сторож.

Збори коштів проводимо в неділю біля української греко-католицької церкви в Афінах і туристичної агенції «Есперія Травел».

Якщо є потреба у коштах у будній день, люди приносять гроші та речі в нашу греко-бандерівську кривку. Будь-хто, попередньо зателефонувавши, може прийти на пакування допомоги.

Останнім серйозним успіхом став збір коштів на тепловізор для 80 бригади і приїзд на відпочинок трьох солдат до Греції.

Бережіть себе, наші герої!!!

Олег Вікторович

Німеччина. Марина Мудра: «Майдан усе змінив»

Я проживаю в Німеччині уже п'ятнадцять років. Мій чоловік — німець, тому я не мала ніякого відношення до української діаспори та й не було в тому потреби. Але Майдан усе змінив.

Наче якийсь ключик у мені повернули або включили кнопку: я почала не тільки просто цікавитися та підтримувати те, що відбувалося в Україні. Я натрапила на один волонтерський проект перекладу українських новин різними європейськими мовами — VoicesofUkraine — Official — та захотіла долучитися до співпраці з ним. Паралельно почала шукати українців у Мюнхені — знайшла аж цілу громаду та дві великі групи у Facebook. Одна з них — «Євромайдан Мюнхен». Так я опинилася і в другому проекті — в організаційній групі Мюнхенського Євромайдану. Для «Войсез» я перекладала новини німецькою мовою та координувала інших німецьких перекладачів, а в «Євромайдані» займалася загальним інформаційним забезпеченням та дизайном нашого Майдану. Майдан у Мюнхені тривав три дні, паралельно до конференції. У нас була сцена в центрі міста, з неї виступали німецькі політики, а також Порошенко, Яценюк, Кличко та донька Тимошенко. Співачка Руслана дала там безкоштовний концерт. Приїхали взяти участь десь від 700 до 1000 людей з різних куточків Німеччини та ЄС. У мене вдома жили тоді чотири студенти з Чехії, які приїхали на наш майдан.

В серпні минулого року, як почалася гуманітарна ката-

строфа з біженцями, я звернулася до громади через місцеву газету щодо збирання гуманітарної допомоги для України. Це було задумано, як одноразова акція, але вона триває і досі. Тоді люди привезли до мене приблизно сім тонн гуманітарки. Ми звільнили наш гараж, і він був заповнений речами вщерт, навіть ворота не зачинялися. Підключилося багато друзів — допомагати збирати, сортувати та пакувати гуманітарку. Вона була відправлена до волонтерської сотні у Львів та до лікарень (постільна білизна, милиці, інвалідні візки). Потім люди ще півроку привозили мені гуманітарку з того ОДНОГО оголошення!

Про мене написали у газеті, ще раз та ще, і так воно не зупиняється і досі. Люди привозять, ми (мюнхенські волонтери) сортуємо, пакуємо та розподіляємо по різних адресах на зберігання до того, як заберуть цей вантаж наші колеги з України. Ми відправляємо гуманітарний вантаж в Україну кожного місяця. Зараз ми добре співпрацюємо з волонтерами з БФ «Збережемо Україну».

Любі захисники!!! Без вас не було б України, вся Німеччина з вами! Бережіть себе і знайте, поки будемо живі — доти будемо допомагати!!!

Марина Мудра

США: менш ніж за рік — \$ 1,5 млн!

Не очікували, що нам будуть так допомагати!

Поки США та інші держави не зважуються надати Україні реальну військову підтримку, це активно роблять їх громадяни. Завдяки фонду, створеному у Штатах двома українками та їхньою американською подругою, іноземні донори передали ЗСУ засоби першої медичної допомоги, обладнання, форму та одяг на десятки мільйонів гривень.

Іра Пилипенко і Тоня Левчук, співзасновники благодійного фонду SaveLivesTogether, зустрілися вчетверте у житті. На коротке відвідування до Києва одна з них приїхала з Каліфорнії, друга — з Техасу. Там, у США, рік тому і відбулося їхнє віртуальне знайомство у соціальній мережі. Іра тоді гарячково скуповувала кровоспинні препарати для українських військових, а Тоня знала, як організувати їх транспортування на Донбас.

Першу партію рятівного препарату — 553 штуки, — як зараз пам'ятає Іра, вони придбали у складчину і передали до Києва з Тониною мамою, яку спеціально викликали для цього з України з двома порожніми валізами.

Коли стало зрозуміло, що війна затягнеться, для збору коштів на допомогу українській армії емігрантки створили сторінку в соціальній мережі з назвою SaveLivesTogether. Коли кількість переданих їм громадянами США

грошей переважила за десятки тисяч доларів, стало зрозуміло, що потрібно заснувати офіційний фонд.

Так у вересні 2014-го року з'явився SaveLivesTogether. Засновниками, крім Іри і Тоні, стала американка українського походження — Еліна Лерман. Менш ніж за рік фонд зібрав понад 1,5 мільйона доларів і отримав статус публічного, що у США свідчить про прозорість і надійність.

Більшу частину допомоги фонду ЗСУ за минулий рік становила медицина. Власне, фонд і заснували одночасно з акцією «Один Celox — одне життя». Крім цього, купують форму, взуття, далекоміри, навіть реанімобілі, інвалідні крісла, медичне обладнання, і завдяки кур'єрській компанії UkraineExpress безкоштовно передають в Україну. У Києві її сортують і розвозять по Донбасу волонтери фонду «Рятуймо життя разом».

50% пожертвувань фонд отримує з усього світу (Європа, Канада, Австралія, навіть Катар) іншу половину — від громадян Америки різних національностей.

«Для американців, — пояснює Тоня, — волонтерство — це частина культури, що не є героїзмом і піаром. Багато хто воліє краще віддавати гроші фондам, ніж державі (благодійні пожертви списують з податків). І роблять вони це не тільки тому, що хтось гостро потребує допомоги, а ще й тому, що вважають це своїм обов'язком».

За словами засновниць фонду, роблять вони це не тільки для себе, а для всіх волонтерів і навіть влади. «Нам вдалося вибити

у виробника Quikclot рекордно низьку ціну на велику партію препарату, яку нещодавно закупило Міністерство оборони. Унікальність нашого фонду в тому, що ми не використовуємо зібрані кошти на покриття адміністративних витрат — поїздок, перельотів, мобільного зв'язку, зарплат для співробітників. Нас безкоштовно обслуговує бухгалтерська компанія, нам безкоштовно перевозять вантажі. Навіть сайт нам безкоштовно зробила відома ірландська компанія. Ми 100% зібраних коштів використовуємо на допомогу. Американців це приємно дивує».

Поточні видатки — поїздки і перельоти на зустрічі з донорами, виробниками та волонтерами, проведення акцій зі збору коштів, офіс і склад у Києві — дівчата оплачують із власних коштів.

При цьому обидві підкреслюють: «Ми не беремо на себе функцію держави в одному разі і не підміняємо її. Ми є тільки допоміжною ланкою. І дуже розраховуємо, що в найближчому майбутньому Міністерство самостійно забезпечить учасників війни хоча б персональними аптечками. Тоді наш бюджет звільниться на щось інше. Наприклад, на лікування поранених».

«Поки не скінчиться війна, я не зупинюся, — каже Іра. — Хочу, щоб фонд розрісся, щоб можна було взяти людей на роботу, зайнятися лікуванням та реабілітацією військових, допомогою сім'ям загиблих, ремонтом військової техніки та багато чим іншим. В Україні є чим. Ми ніколи не залишимо в біді Україну!»

Анастасія Береза

Великобританія: із Лондона з любов'ю!

Ось уже близько шести років я проживаю у Лондоні. Військовим почала допомагати з перших днів війни на Сході. Спочатку були протести на підтримку Майдану в Києві. А коли почалася війна, я стала волонтером Лондонського Євромайдану.

З самого початку війни я зовсім не роздумувала, чи бути мені волонтером чи ні. Хіба я могла залишитись осторонь? Я неймовірно люблю Україну, пишаюся, що я — українка.

Отак і почала збирати кошти, купувати речі, ночами пакувати коробки і пересилати все це в Україну. Це все було спільно з багатьма волонтерами Лондон-Євромайдану.

Мої близькі — великі патріоти України, вони мене розуміють і підтримують в усьому. Навіть чоловік моєї молодшої донечки (він сам росіянин) розуміє, що я роблю те, що маю робити. Хоча на початку війни у нас були розбіжності у поглядах: він довго не вірив, що його країна воює з Україною. Сумно так від цього!

Разом із командою лондонських волонтерів ми вдягаємо і годуємо бійців: британська військова форма, білизна, шкарпетки; оптичні прилади: тепловізори, біноклі, тепловізорні приціли; шоломи, бронежилети, тактичні окуляри, рукавиці, навушники, автомобілі, медикаменти, вітаміни, сухофрукти, кави, чай, шоколад.

Кошти шукаємо, де можемо. Лондон-Євромайдан має свій вебсайт і групу в Інтернеті. Завдяки цим ресурсам з'явилися добровольці, які на наш рахунок переказують кошти. Також ми щонеділі збираємо гроші у Лондоні біля українських церков, організуємо благодійні концерти, заботи, дискотеки. Ми допомагаємо воїнам, поране-

ним та родинам героїв. Допомагаємо від усієї душі, від щирого серця і з великою любов'ю.

Діти нашої волонтерки Наталі — Соломія (7 років) та Ілля (5 років) — майже цілий рік волонтерили з усіма нами, дорослими. Правда, вночі вони втомленими засинали у коробках. Ми їх укривали спальними мішками, які пізніше відсилали воїнам в АТО. І часто геть над ранок мама їх сплячими завантажувала в авто

і везла додому. Ці діти — справжні українці! Це великі патріоти, і вони — майбутнє України!

Взимку у нас успішно працював проект «Балаклава». Часто вночі кілька волонтерів робили викройки і шили хлопцям балаклави. Вони у це вкладали своє серце та душу. Треба сказати, що ми тут у

Лондоні всі працюємо за основним місцем роботи. Тому вся волонтерська діяльність зазвичай тривала з вечора до ранку. Це була наша боротьба за Україну. І ми в часи жорстоких боїв майже не спали.

Ми ще й мітингували. Протестів під російським посольством у Лондоні були десятки. Три місяці, цілодобово

сім днів на тиждень, ми стояли на протесті напроти резиденції Камерона. Ми організували протест, коли приїжджала Валерія, коли виступав російський диригент, стояли в аеропорту Хітроу перед прильотом кожного літака з Росії з плакатами про агресію їхньої країни.

На кінець хочу від усіх патріотів Англії сказати: «Дорогі захисники, ми вас любимо і пишаємося вами. Сподіваємося, що наші старання не будуть марними».

Оксана Гарасим

Бельгія: і один у полі воїн, якщо любити Україну!

Початок березня 2014 року. Крим захоплений. У багатьох містах Європи 2 березня у неділю зібралися представники українських діаспор пікетувати російські посольства.

А я вирішила сама-одна пікетувати Генеральне консульство Росії у Антверпені (Бельгія), бо живу недалеко. Приїхала і стою. На грудях — плакат, де вказано, хто

і проти чого протестую — проти «євразійської імперії» Путіна і К...

Листівки роздаю людям, що зупиняються біля мене поспілкуватися. Особливо цікавилися іноземці — чому у Бельгії та такий протест? Адаже тоді, на початку, було це дивною...

Та за годину раптом з'явився представник консульства, зайшов туди і незабаром вийшов, промовивши з презирством до мене: «Каж

вы нам надоели!» — «А не лізли б ви в Україну!» — відповіла я!

Скрізь камери. Отже, я засвітилась по повній. Звичайно, з'ясували, хто я. Якимось тоді не задумувалась, які кольори на прапорі Росії розташовані, ось і помилилась — бачу триколір майорить на віллі неподаліку. І чому, думаю, вони так мало на мене реагують, а дай-но піду туди, може там консул Росії живе... А там жив консул Нідерландів... Ми дуже

приємно поспілкувалися з його милою дружиною, яка увесь мій накіпаний біль за Україну зрозуміла, взяла у мене почитати статті англійською мовою й пообіцяла статті російською мовою «підсунути» росіянам...

Зрештою тільки-но збиралась їхати додому, як раптом під'їхала більша поліцейська машина для «захвату терористки»... Вискочили і до мене направляються, а я показую їм плакат, у якому написано, хто я така і чому тут! Виявляється, у Росії можуть проходити поодинокі протести з дозволу влади, в Америці навіть до 50-ти чоловік можуть це робити, а у нас у Бельгії — ні! А ж цього не знала... Довелося прибрати листівки. Сказали, що будуть розбиратися.

Зрештою вирішила заїхати до поліції у нашому містечку Боомі — я там деяких поліцейських знаю. Вони сказали: «Не переживай, Галино, тобі нічого не буде!». Так воно і сталося. Тижнів через два зателефонував співробітник поліції та дуже ввічливо пояснив, що як я ще надумаю сама десь протестувати, то дозвіл треба запитати у них заздалегідь за два тижні до

акції. Можна через Інтернет. Дали адресу. Я ж запитала: «А якщо треба «зараз та одразу»? — «Ну тоді, — відповів він, — подзвоніть до нас та скажіть, що це для України — і ми цей дозвіл одразу і зробимо!».

Більше самовільних протестів я не проводила, але після того, як допомогла доньці збирати гуманітарну допомогу для України у Мюнхені, зайнялась активно цим у Бельгії. Зараз я є членом волонтерської організації бельгійців «Україна: Проект Едегем».

Р.С. 25–26 червня нами було завантажено і відправлено до Ново-Волинського коаритасу майже 20 тонн гуманітарного вантажу, зібраного організацією «Україна. Проект Едегем» (координаторка — Liliane De Cooman-Bollaerts). Дякуємо волонтерам-бельгійцям та українцям діаспори, що зголосилися допомогти у завантаженні: Роману Гоцяку, Віталію Бойчуку, Руслану Сірому (з України, у гостях), Людмилі Димнич за організаційну допомогу і, особливо, за сильну фізичну допомогу нашому побратиму з Білорусії Юрію Лейкінду, що приїхав аж із Завентему!

Галина ван ден Брил (Шульга)

Італія: «Я не могла стояти осторонь від горя, що спіткало Україну!»

До війни я жила і працювала десять років у Італії в місті Неаполі. Під час Київського Євромайдану почала брати дуже активну участь в організації та проведенні різних акцій на підтримку України. Була одним із організаторів потужного Маршу миру «STOP Terrorussia! Putin STOP!» з подальшою ходою всіма центральними вулицями Неаполя. Запросили багато журналістів із місцевих телеканалів для освітлення наших протестів у пресі.

Двічі організували поїздки до італійської столиці — Риму — на Марші миру і блокування російського посольства в Італії. На всіх заходах українці жертвували свої кошти, на які потім організатори закуповували найнеобхідніше для наших солдатів в АТО. Ми — з Україною в серці! Де б ми не були, куди б не закинула нас доля, наша душа і помисли були завжди поруч із нашими захисниками на війні...

Більше року тому я приєдналася до команди волонтерки Наталі Вінник, з котрою співпрацюю як координатор в Італії та місті Неаполі. Долучаю до нашої команди патріотів-українців, які відправляють посилокки. Розповсюджуємо інформацію всюди: серед друзів, знайомих, у місцях, проживання та праці неапольських українців.

Недавно зареєструвала свою групу на ФБ — «З Україною в серці. Неаполь-волонтерство» для того, щоб допомагати Наталі. Публікую ін-

формацію про потреби бійців по всьому українсько-італійським групам.

Нас чотири патріоти, про яких би хотілося обов'язково написати хоч словечко. Я і вони, ці люди — одне ціле. Без них я одна — крапля в морі! Вони суперові, і дійсно — друзі, які мене не кидають ніколи з моїми пропозиціями та ідеями! Завжди приходять на допомогу в організаційних питаннях. Це — Роман Дерипаскін, Руслана Бурко, голова української спільноти в Неаполі... А близькі мої шість братів, що живуть усі в Расаї, відмовилися від мене і прокляли... От така війна! Три сини маю в місті Суми, шість малесеньких онучок і одного онука! Бабуся — герої! Сім'я дуже патріотична!

Хочу розповісти позитивну історію про свою волонтерську діяльність. 14 лютого, на день святого Валентина, солдати одержали понад шістьдесят кіло лимонів. Ці

лимони я сама нарвала з лимонових дерев, запакувала і відправила нашим рідненьким воїнам на передову. Пізніше, коли побачила фото, як бійці їдять ці лимони на свято, довго плакала і раділа... А найбільшим моїм бажанням було поїхати в зону АТО, підтримати наших бійців, поговорити, побути поруч із нашими героями. На запрошення Наталі Вінник я вилетіла з Неаполя в Україну, поїхала разом з нею на фронт. Перебуваючи там, отримала безліч емоцій. На власні очі побачила життя-буття солдатів, розповідала їм про українців у Італії, про нашу боротьбу, про нашу допомогу і підтримку!

Всюди я говорила: «Рідненькі наші! Ви повинні знати, що ми підтримуємо вас! Турбуємося про вас! І наодинці не лишимо вас із бідою наодинці! Знайте, що ми всі молимося за вас!»

Валентина (Неаполь)

Чехія: «Дай Бог усім повернутися живими, бо ви — наші герої, ви — наша совість!»

Я — Зіна Гаврилук, 49 років, колишня вчителька, а тепер — прибиральниця і художниця, Прага.

В Україні я викладала географію, біологію і малювання в одній із центральних шкіл Івано-Франківська. Професію дуже любила. З причин фінансових та економічних довелося поїхати на заробітки до Чехії. Пізніше забрала дітей і залишилася тут на постійне проживання. Почала допомагати від лютого 2014 року, від подій на Майдані, які мене сильно зачепили. Коли моя країна згуртувалася проти ворога, і коли тільки єдність могла допомогти їй вийти з біди, звичайно ж, стояти осторонь я не могла. Це — як підтримати кохану людину: просто хочеться це робити без зайвих роздумів.

Спочатку було надсилання грошей волонтерам на Сході: кошти йшли на закупки різних необхідних речей, на мобільний госпіталь, на бронезилети. Найбільше грошей і від моїх друзів, і від мене було надіслано до Харкова — на закупку бронешитів для ЗУ-23. Ми навіть отримали фото свого іменного щита «Празькі УкрОп(К)и». Організували покупку і передачу двох джипів для парамедиків. Разом із джипами передали 110 комплектів утеплених курток і штанів на холодніші часи.

Кілька разів ходила на плетіння маскувальних сіток в Празі. Наразі передаю фінанси по мірі того, як могу

виділити, також разом з друзями працюю над проектом «Укропомобіль».

Я беру участь у всіх можливих мітингах, іноді беру участь у різних проукраїнських заходах. З «укропками» тепер плануємо провести в Празі перший «День вареника», а також перший рейс із гуманітаркою в Україну.

Я не вмю писати пафосні слова, бо знаю, що це фальшиво. Хочу просто розказати про свої відчуття. Попри всі негаразди, я люблю свою Батьківщину, люблю українських людей. Не всіх, звісно, але тих, хто не впа в духом, хто не займається лихослів'ям, а просто чесно і терпеливо витягує Україну з економічного багна. Знаю, що моя країна перенесла важку історичну недугу, що наслідки діяльності брехливих людей, зловмисників, чорноязиків і бандітів будуть іще довго нам відгукуватись, але це і наш вигравш: це ж прекрасно — власноруч будувати свій дім!

Ми не прийдемо на все готове, ми це все самі зробимо, збережемо і відновимо. Завдяки вам, хто на передовій, ми можемо займатись своїми справами, і завдяки вам наша совість ніколи не засне. Ми робимо це для Бога, для себе, для дітей. То-му — Україні бути! А вам, ангели добра, — здоров'я та удачі. Дай Бог усім повернутись живими! Бо ви — наші герої, ви — наша совість.

Зіна Гаврилук

Франція: наші думки й молитви повсякчас із вами

Асоціація «Портал України» об'єднує українських студентів, науковців, французьких громадян та нащадків українських емігрантів, які потрапили у Францію на початку минулого століття. Події Революції Гідності звели разом усіх, кому небайдужа доля України. Допомагаємо, чим можемо. Неповний перелік допоміжних дій такий:

- Проведено успішний проект «Брадері 2014» – на зароблені кошти (980 євро) військовий шпиталь Миколаєва придбав необхідне медичне приладдя.

- Гроші, отримані з розпродажу на брадері у Старому Ліллі (2015) ми перерахували волонтерам «Сестра милосердя АТО», які опікуються захисниками, що перебувають на лікуванні у Харківському шпиталі. Еквівалент дорівнює 465 у.о.

- Була куплена і відправлена в Україну машина швидкої допомоги з військовою формою, медикаментами, теплими речами та ковдрами.

- Дякуючи величезній підтримці Асоціації «Ламберсарт-Канів-Україна», ми організували і провели благодійний концерт «Музиканти для України», а всі зібрані кошти (3000 євро) було відправлено на рахунок «Aide Médicale & Caritative France-Ukraine» – знову-таки для лікування і реабілітації поранених майданівців і бійців АТО.

- Переправили кошти на закупівлю форми для 14-ї танкової бригади.

- Разом з благодійною Асоціацією A.D.A.J. направляємо медичні засоби до Дніпропетровського шпиталю ім. Мечнікова, куди щодня привозять поранених.

- Здійснили декілька відправок підтримуючих засобів (протеїнової напої, протизапальне) для бригади морської піхоти, що базується у Миколаєві. Хлопці надіслали нам у подарунок свій прапор.

- Допомагаємо у пошуку донорів і медичного обладнання на досяжних відстанях: 100 - 200 км.

За цей час нами проведено багато культурних заходів:

- три фотовиставки «Майдан – Україна – Європа»;

- організовано зустрічі з митцями й учасниками подій в Україні – аби донести достовірну інформацію до зацікавлених французів;

- перекладено три повнометражні документальні стрічки студії «Babilon 13», трансляції яких пройшли у Ліллі, Руані, Страсбурзі, Парижі;

- на свято Різдва ми підготували театральне дійство «Маланка»;

- за підтримки Будинку асоціації міста Рубе було проведено фотовиставку «Майдан – Україна – Європа» і презентацію книги Аллана Гімоля «Україна. Відродження нації» (за участю автора).

Пригадую цікаву історію. Вона досить давня, ще з часів холодної зими, коли відбувався Майдан у Києві. Ми саме збирали теплі речі для сміливців, які жили у наметах на морозі. Я пакувала наші з чоловіком пуховики і захотіла написати кілька теплих слів підтримки тій людині, яка вдягне наш одяг. А зранку поділилася своєю ідеєю з усіма, хто читає мою сторінку у ФБ. Тому запустила такий собі флешмоб «Теплі обійми для майданівця». Далі запропонувала нашим діаспорянам написати листи до майданівців. Кілька листів зі словами підтримки й розповіддю про себе та своє українське коріння написала дочка українських мігрантів повоєнної хвилі пані Марія Денисенко. І речі,

і листи було відіслано у Київ. А згодом наша пані Марія одержала листа від людини, яка знає її далеких родичів в Україні! Уявляєте, яка то була подія для людини?! Вона стільки мріяла побувати на Батьківщині своїх батьків, а тут ще й така можливість дослідити своє коріння.

Але найпершим нашим засобом підтримки став організований лілльцями Майдан у Брюсселі. Далі був Париж. Загалом ми провели 6 маніфестацій, одна з яких стала досить напруженою, тому що французькі комуністи наслушалися проросійських байок і прийшли нам доводити свою правоту.

Ми активно проводимо комунікації з місцевими медіа задля висвітлення точки зору українського

суспільства на ситуацію в Україні. Взимку, під час трагічних подій у Волновасі, ми знову вийшли на вулиці Лілля, аби привернути увагу європейців до українсько-російської війни.

Наші молитви й думки весь час перебувають з вами, шановні наші Воїни Світла! Зараз кожен, хто хоче бачити Україну квітучою, не може залишатися осторонь. Ми всі – єдине тіло нашої неьки України. І якщо поранили в ногу, то руки мають накладати пов'язку. Бороніть же, хлопці, нашу колиску — Україну-матір! Адже ви стоїте в проломі між двома світами, який всі ми маємо захистити, аби вберегти світанок для наших дітей.

Людмила Доля

Дорогі захисники вітчизни! ці законодавчі зміни – для вас!

Дорогі захисники Вітчизни! Маємо повідомити вам про нові зміни у законодавстві.

В одному з попередніх номерів ми вже друкували перелік пільг для учасників бойових дій, але відтоді він поповнився. До попередніх переваг додалися ще й такі:

- безкоштовний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту, автомобільним транспортом загального користування у сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських і міжміських маршрутів, у тому числі районних, обласних і міжобласних – незалежно від відстані та місця проживання;

- використання чергової щорічної відпустки у зручний для вас час, а також одержання додаткової відпустки (із збереженням заробітної платні) терміном у 14 календарних днів на рік;

Держава забезпечує учасникам бойових дій та їхнім дітям, у тому числі дітям, які навчаються за денною формою навчання у професійно-технічних та вищих навчальних закладах, аж до закінчення навчаль-

них закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23х років, державну цільову підтримку для здобуття професійно-технічної та вищої освіти у державних та комунальних навчальних закладах.

Державна цільова підтримка для здобуття професійно-технічної та вищої освіти надається у вигляді:

- повної або часткової оплати навчання за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;
- пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти;
- соціальної стипендії;
- безоплатного забезпечення підручниками;

- безоплатного доступу до мережі Інтернет, систем баз даних у державних та комунальних навчальних закладах;
- безоплатного проживання в гуртожитку;
- інших заходів, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Порядок та умови надання державної цільової підтримки для здобуття професійно-технічної і вищої освіти зазначеним категоріям громадян визначаються Кабінетом Міністрів України.

Крім цього, приємні зміни є й у трудовому законодавстві. Так, статтею 119 Кодексу Законів про працю України регламентовані певні гарантії для працівників на час виконання державних або громадських обов'язків.

На час виконання державних або громадських обов'язків, якщо за чинним законодавством України ці обов'язки можуть здійснюватись у робочий час, працівникам гарантується збереження місця роботи (посади) і середнього заробітку.

Працівникам, які залучаються до виконання обов'язків, передбачених законами України «Про військовий обов'язок і військову службу» і «Про альтернативну (невійськову) службу», «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», надаються гарантії та пільги відповідно до цих законів.

За працівниками, призваними на строкову військову службу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом у разі виникнення кризової ситуації, що загрожує національній безпеці, оголошення рішення про

проведення мобілізації та (або) введення воєнного стану на строк до закінчення особливого періоду або до дня фактичної демобілізації, зберігаються місце роботи, посада і компенсується з бюджету середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, в яких вони працювали на час призову, незалежно від підпорядкування та форми власності. Виплата таких компенсацій із бюджету проводиться за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

За працівниками, які були призвані під час мобілізації, на особливий період та які підлягають звільненню з військової служби у зв'язку з оголошенням демобілізації, але продовжують військову службу у зв'язку з прийняттям на військову службу за контрактом, але не більше ніж на строк укладеного контракту, зберігаються місце роботи та посада, і компенсується з державного бюджету середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, в яких вони працювали на час призо-

ву, незалежно від підпорядкування та форми власності. Виплата таких компенсацій із бюджету в межах середнього заробітку проводиться за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Гарантії, визначені у частинах третій та четвертій цієї статті, зберігаються за працівниками, які під час проходження військової служби отримали поранення (інші ушкодження здоров'я) та перебувають на лікуванні у медичних закладах, а також потрапили у полон або визнані безвісно відсутніми, на строк до дня, наступного за днем їх взяття на військовий облік у районних (міських) військових комісаріатах після їх звільнення з військової служби у разі закінчення ними лікування в медичних закладах незалежно від строку лікування, повернення з полону, появи їх після визнання безвісно відсутніми або до дня оголошення судом їх померлими.

Шановні друзі, будь ласка, знайте свої права та користуйтеся ними!

Підготувала Аліна Ж.
(м. Артемівськ, Донецьчина)

Відповіді на кросвод з останньої сторінки

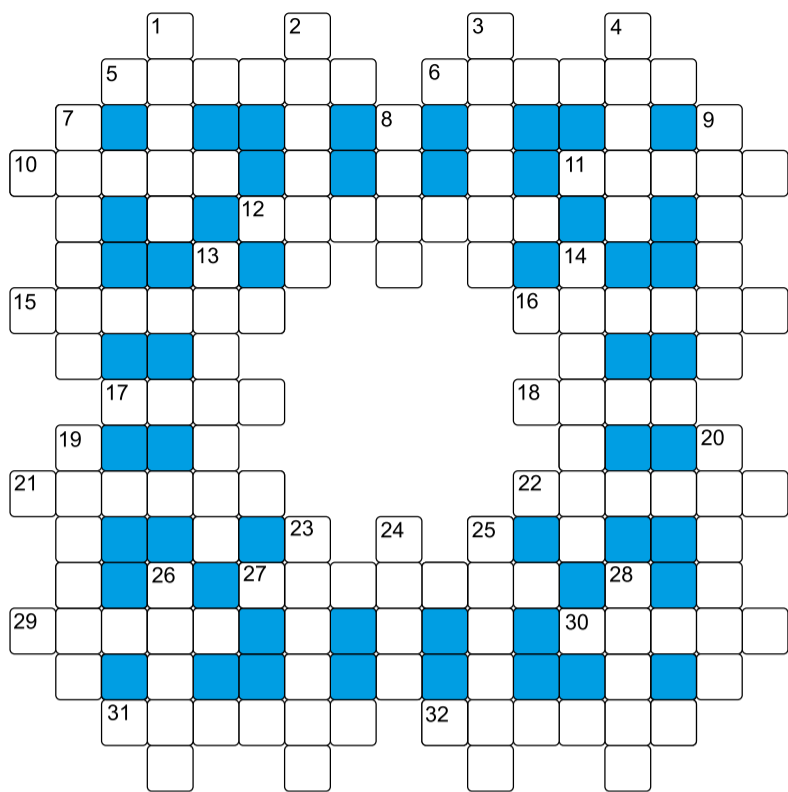
Горизонталь:
5. Ребров. 6. Гончар. 10. Чайка. 11. Орден. 12. Кравчук. 15. Дніпро. 16. Мирний.

17. Київ. 18. «Диво». 21. Франко. 22. Оксана. 27. Копійка. 29. Луцьк. 30. Салют. 31. Вівчар. 32. Харків.

Вертикаль:
1. Левко. 2. Сосюра. 3. Довбуш. 4. «Ватра». 7. Калина. 8. «Нива». 9. Лепкий. 13. Криївка.

14. Лижичко. 19. Тризуб. 20. Гнатюк. 23. «Кобзар». 24. Війт. 25. Екіпаж. 26. Львів. 28. Канів.

Кросворд «Україна»

Горизонталь:

5. Головний тренер київського «Динамо». 6. Український письменник, автор роману «Собор». 10. Козацький човен. 11. Бойова нагорода. 12. Перший президент України. 15. Найбільша річка України. 16. Автор роману «Хіба ревуть воли як ясла повні?». 17. Столиця європейської держави. 18. Роман Павла Загребельного. 21. Український письменник, автор повісті «Захар Беркут». 22. Ім'я письменниці Забужко. 27. Монета, яка гривню береже. 29. Головне місто Волині. 30. Святковий феєрверк. 31. «А... жене отару плаем, тьохнув пісню соловей за гаєм». 32. Обласний центр на Слобожанщині.

Вертикаль:

1. Ім'я українського політика і дисидента Лук'яненка. 2. Автор вірша «Любіть Україну!». 3. Народний месник, ватажок карпатських опришків. 4. Ансамбль, який заснував Ігор Білозір. 7. Ягідний куш, що є символом України. 8. Футбольний клуб із Тернополя. 9. Український письменник, автор трилогії «Мазепа». 13. Підземний бункер українських повстанців. 14. Прізвище співачки Руслани. 19. Герб України. 20. Український співак, перший виконавець пісні «Два кольори». 23. Збірка поезій Тараса Шевченка. 24. Давня українська назва старости села. 25. Команда літака чи танка. 26. Місто на заході України. 28. Місто, поблизу якого на Чернечій горі похований Тарас Шевченко.

«Це Nataliia Lukianenko, дівчина, яка пережила з нами полон у Криму і майже весь час присвячує волонтерству».

© Олексій Гриценко

АНЕКДОТИ

Покупець в аптеці:
– Дайте заспокійливого.
Аптекарь:
– А у вас рецепт є?
Покупець:
– А що, паспорта РФ не достить?

– Дивився сьогодні «Планету мавп»...
– Ну і як враження?
– Та так, жалюгідна подоба вчорашніх заяв Путіна.

– Путін заявив, що російська армія має оснащення, якому не знайдеш аналогів у світі.
– Це він, мабуть, про жінок і дітей, за спинами яких ховаються російські солдати.

Заява міністра фінансів РФ:
– Російський рубль падає, але піднявшись з колін і з гордо піднятою головою!

В інтерв'ю російській пресі Путін заявив, що рубль скоро почне зміцнюватись. І додав:
– Я вже написав відповідні листи до Діда Мороза та Санта-Клауса!

У російській федеральній службі з наркоконтролю виступають проти легалізації наркотиків. Бо не хочуть створювати конкуренцію вітчизняним телеканалам.

РФ серйозно стурбована українськими репресіями проти російських громадян. Варто тільки чесному росіянину перетнути кордон України, як його негайно заарештовують. Або й просто розстрілюють. Ну і що з того, що він вбраний у військовий камуфляж і везе з собою трохи зброї та вибухівки?!

Турист питає на вулиці у москвича:
– Як мені потрапити до Кремля?
– А ви з Петербурга?
– Та ні, з Воронежа.
– Боюся, що вам – ніяк.

Це тільки в Росії «угу» означає «спасибі», «ой!» перекладається як «вибачте!», а шматок хліба є другим столовим прибором...

Прочитав газетний заголовок: «Путін ставить свічки за Новоросією». І одразу ж подумав: «Еге ж, це ще той геморой!»

Російськими спецслужбами нещодавно встановлено, що нинішній український прем'єр у минулому був безжалюгідним терористом-русофобом, а свою першу жертву – невинного російського шовініста – ще у шістьнадцять років забив до смерті калькулятором.

ФАЙНІ ФОТОЖАБИ

- Кто сбил Боинг?

Редакційна група

Керівник проекту – Микола Шваб.
Головний редактор – Світлана Вепшина.
Арт-директор – Олексій Халявінський.

Літературний редактор – Максим Зеленчук.
Технічні редактори – Любов Гребенник,
Віктор Гребенник.
Коректор – Олена Єфімова.

Дизайнер-верстальник – Олена Станілевич, Олеся Єфімова.
«Файні новини» – інформаційний бюлетень
Наклад – 8 000 примірників

Координати для питань із співпраці:
finenews.shvab@gmail.com
www.facebook.com/finemkolashvab
www.facebook.com/groups/fayninovyny